

Sygn. akt V KO 24/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia

A. i T. G.

na postanowienie Prokuratury Rejonowej w B. z dnia
28 grudnia 2020r. (sygn. akt PR 4 Ds.(...)) o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2022r.
wniosku Sądu Rejonowego w B.
z dnia 8 marca 2022r., sygn. akt III Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w B. nie jest zasadny.

Jak wynika z akt, przedmiotem rozstrzygania w niniejszej sprawie, jest zażalenie A. i T. G. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 28 grudnia 2020r. (sygn. akt PR 4 Ds.(...)) o odmowie wszczęcia śledztwa. Postępowanie dotyczy zarzutów stawianych 8 sędziom Sądu Okręgowego w B..

Na wstępie niniejszych rozważań zauważyć należy, że postawiony zarzut nie dotyczy żadnego z sędziów orzekających w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy. Sędziowie ci, pomimo obszernego w tym zakresie wyводу pełnomocnika

skarżących, nie mogą być uznani za zwierzchników żadnej z osób wyznaczonych do rozpoznania sprawy, co więcej, orzekają w innej kategorii spraw – sprawach cywilnych. Nie ma zatem żadnych podstaw do uznawania, że istnieją podstawy do przekazania tego postępowania innemu sądowi równorzędnemu. Co więcej, w zaistniałym układzie procesowym, wątpliwe jest, aby dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiało za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, nawet gdyby dotyczyła ona sędziego zatrudnionego w sądzie właściwym. W ocenie Sądu Najwyższego sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego, nie oznacza automatycznie konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k. poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów orzekających w określonym okręgu sądowym. W tym wypadku najistotniejsze byłoby to, że stawiane sędziemu zarzuty mają charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą orzeczniczą i nie toczy się przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne o to samo zachowanie.

Okoliczności, na które powołuje się Sąd we wniosku, mają głównie charakter odwołujący się do osobistej znajomości z sędziami, którym stawiane są zarzuty. Są to zatem okoliczności, które wyłącznie powinny być rozstrzygane w drodze rozpoznania wniosku złożonego w trybie art. 41§2 k.p.k. Tak też w niniejszej sprawie nastąpiło, a w aktach sprawy znajdują się liczne wnioski o wyłączenie sędziów od rozpoznawania tej sprawy. Sędzia Ł. B. złożył w tej kwestii jednoznaczne oświadczenie i nie ma żadnych racjonalnych powodów, aby postrzegać je odmiennie co do jego osoby, a inaczej do sądu, w którym zasiada (w składzie jednoosobowym).

Postępowanie oparte na podstawie z art. 37 k.p.k. nie jest metodą na kontestowanie orzeczeń zapadłych już w sprawie, a kwestia wyłączenia od orzekania w niniejszej sprawie sędziego Ł. B. była badana i została rozstrzygnięta postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 23 lutego 2022r. w sprawie o sygn. akt XI Ko (...).

Warto też zwrócić uwagę, że wniosek w trybie art. 37 k.p.k. składa sąd, a nie strona postępowania za jego pośrednictwem.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

